

Ҳамма далилларни қўшиб ўрганилганда, намозда Фотиҳа сурасини қироат қилиш вожиб ҳисобланади.

Бир сура ёки уч оятни зам қилиш.

«Зам қилиш» дегани «ортидан қўшиш» деган маънони билдиради. Бу ибора намозда Фотиҳа сураси қироатининг ортидан яна бир сура ёки баъзи оятларни ўқишга ишлатилади. Бу намоздаги вожиб амаллардан биридир.

Зам сура қилиш вожиблигига далил:

مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلْسُ بِبَنَاتِكِ لِقَائِهِنَّ عُلَّ لِيَضْرَعَ دَاتِ قِيَابَ نَع
بَاتِكِ لِحَتِافِ بَرِّ طَلِإَةِ صُنْمِ نِيَّيَلِ وَأَلِ نِيَّتِ كَرَلِ اِيْفِ أَرْقِي
ةِ أَلِ أَعْمُ سِيَّوِ، ةِ نِثَالِ اِيْفِ رِّصْقِيَّوِ لِيْلِ وَأَلِ اِيْفِ لِّوَطِيَّ، نِيَّتِ رُوسِوِ
ةِ أَلِ صُنْمِ نِيَّيَلِ وَأَلِ اِيْفِ لِّوَطِيَّ نِثَالِ اِيْفِ رِّصْقِيَّوِ وَ، اِنِ اِيْحِ أ
يِّ ذِمَّرْتِ لِ أَلِ اِيْفِ سُنْمِ خُلِّ اِهْ أَوْرِ، ةِ نِثَالِ اِيْفِ رِّصْقِيَّوِ وَ خُبِّ صِلِ

Абу Қатода розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам пешин намозининг биринчи икки ракъатида «Фотиҳатул Китоб» ва икки сурани ўқир эдилар: биринчи ракъатни узун қилиб, иккинчисини қисқа қилар эдилар. Гоҳида оятни эшиттириб қўярдилар. Аср намозида ҳам шундай қилар эдилар. Бомдод намозининг биринчи ракъатини узун, иккинчисини қисқа ўқир эдилар».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

أَمْ وَبَاتِكِ لِحَتِافِ بَرِّ أَرْقِي نُنْ أُنْرِمُ؛ لِقَائِهِنَّ عُلَّ لِيَضْرَعَ دَاتِ قِيَابَ نَع
دُوَادِ وَبَأْ هَاوْرِ، رِّسِيَّتِ

Абу Саъид розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Биз Фотиҳани ва муяссар бўлганичани қироат қилишга амр қилинган эдик».

Имом Абу Довуд ривоят қилган.

رَمَّ أَمْ لَسُوهُ لَعَلَّ يَلْسُ بِبَنَاتِكِ لِقَائِهِنَّ عُلَّ لِيَضْرَعَ دَاتِ قِيَابَ نَع وَ
دَمَّ حَأْ هَاوْرِ، دَا زَا مَفِ بَاتِكِ لِحَتِافِ اَرْقِي اِلِ a

Абу Ҳурайра розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

